

In dankbare herinnering aan

Gerhardus Hendrikus Evering

"Gerhard"

weduwnaar van Gerharda (Gradie) Kamphuis

Vandaag nemen we afscheid van Gerhard Evering.

Onze vader en opa heeft een leven gehad,
waarin zijn gezin centraal stond. Zijn geloof in God en de kerk
heeft hem zijn hele leven lang steun gegeven.

Hij overleed op 17 oktober in het ziekenhuis
te Enschede op 82-jarige leeftijd.

Vader werd op 2 mei 1932 geboren als tweede in een gezin van acht, waar hij mooie tijden beleefde met zijn ouders, broers en zussen.

Na zijn schooltijd, de ambachtsschool, en militaire dienst, leerde hij moeder kennen. Leuke uitstapjes werden gemaakt met elkaar, familie en vrienden.

Na de verkeringstijd en het huwelijk, verhuisden ze naar de Scholtinkstraat waar Miriam werd geboren. Met de tweeling Henri en Berto verhuisde het gezin naar de Steenstraat, waar ook Ingrid en Anton geboren werden.

Vader was in die tijd werkzaam in Glanerbrug bij "Van Ommen" als een volleerd kleermaker. Hij was veel van huis, deed zijn werk met grote toewijding, maar verruilde toch zijn geliefde vak voor de functie van sporthalbeheerder. Daardoor was hij vaker thuis en kon hij zijn gezin beter onderhouden. Er was meer tijd voor zijn hobby's: de EHBO en kleren maken.

In het gezin was het thuis altijd gezellig. Voor een potje kaarten of een puzzeltje werd altijd tijd vrij gemaakt; de televisie bleef

uit. Voor een rondje fietsen in de natuur was altijd animo. Brood, gekleurde muisjes en een pak melk werd in de fietstas gestopt en onderweg op een bankje opgegeten. Op de fiets met vakantie naar Bornerbroek en Dwingeloo vond het hele gezin fantastisch. Een reisje ver weg of een eigen auto werd niet gemist.

Toen de kinderen de deur uit waren, kreeg vader meer tijd voor zijn vrouw. Samen een rondje fietsen of met een busreis op vakantie naar Oostenrijk of Duitsland deden ze erg graag. Vader ging ook graag oppassen bij de kleinkinderen. Voor hulp bij een klus kon je altijd een beroep op hem doen. In die tijd ging hij met de VUT en stopte hij met de EHBO, na tientallen jaren lang kaderinstructeur te zijn geweest. Het erelidmaatschap was de beloning voor al zijn inzet.

Vader heeft het niet altijd gemakkelijk gehad. Ingrepen aan rug, hart en aderen voor zijn eigen gezondheid. Toen ook de gezondheid van zijn vrouw minder werd, zijn ze verhuisd naar de Neercasselstraat. Hij heeft hier tot haar einde voor haar gezorgd. Een zware taak. Het verlies van Henk en Ruben kwamen daar nog bovenop.

Het laatste jaar kon hij niet meer helemaal zelfstandig wonen en verhuisde hij naar de Leurinkshof. Na altijd gezorgd te hebben voor anderen, werd er nu voor hem gezorgd. Hij kon intens van deze laatste periode genieten, mede door de persoonlijke contacten of interesse van de thuiszorg en dagbesteding.

Hierbij willen wij u bedanken voor uw aanwezigheid en dat u dit afscheid met ons hebt willen delen.

Kinderen
en kleinkinderen